

ברכה טברדוביץ

התניא
4
סעיף

4 דקות שיאירו לך את היום

לימוד התניא היומי

נגיש וישומי

תניא פור יו

4 דקות שיאירו לך את היום
לימוד התניא היומי - נגיש וישומי

הי טבת ה'תשפ"ג

כתיבה: ברכה טברדוביץ

הגהה תכנית: הרב טברדוביץ

הגהה הטיפים: נחמה ברנשטיין

סיוע בהפקה: נורית פינטל

גרפיקה: מרים קריכלי

עיצוב כריכה ופרסום: קריאייטיב מיזם

דפוס: ב.ש. הדפסות איכותיות בע"מ

editr@1book.co.il | 1book.co.il | 053.5473772

© כל הזכויות שמורות למחברת

תוכן העיניינים

6.....	כסלו •
20.....	טבת •
52.....	שבט •
84.....	אדר •
116.....	ניסן •
148.....	אייר •
180.....	סיון •
212.....	תמוז •
244.....	מנחם אב •
276.....	אלול •
308.....	תשרי •
340.....	מר חשון •
372.....	כסלו •

פתח דבר

מי לא רוצה להתחבר לספר התניא? לגעת בעומק בכל יום מחדש, לשאוב כוחות והדרכות לחיים...

מצד שני, מרוץ החיים לא משאיר הרבה משאבים פנויים. למי יש זמן, כוח, ידע ללימוד פנימי יומיומי, מעבר לקריאת הטקסט של השיעור היומי?

הספר הזה הוא התשובה: תניא for you. בשבילך ממש!

מבנה הספר ערוך כעין יומן שנתי ללימוד קליל, נגיש ומאיר עיניים.

מדי יום ביומו, מוגשת תמצית התוכן של שיעור התניא היומי, בתוספת סיפור/ רעיון חסידי וטיפ - תובנה לחיים. שילוב ייחודי של תוכן עמוק עם יישום מעשי, להפנמה יומיומית.

לכל יום - אור משלו, וקטע הלימוד היומי בתניא מדויק ומכוון לאורו המיוחד. מעכשיו כל אחת יכולה לגעת באור הזה, ללמוד ולהרגיש בכל יום מחדש "אור וחיות נפשנו ניתן לנו".

הרבי הרי"צ אמר שכל מי שלומד שיעור בספר התניא, אחרי השיעור יש מלאך שהולך להיכלו של אדמ"ר הזקן ומספר לו שפלוני בן פלוני למד בספרו, והאדמו"ר הזקן יוצא מהיכלו והולך תחת כיסא הכבוד ומעורר רחמים בגשמיות וברוחניות על אותו אדם. איזו זכות מופלאה! קל מתמיד להתמיד בזכות זו בכל יום מחדש...

ראשית הולדתו של הספר בימי הקורונה, בחברותא טלפונית ללימוד תניא יחד עם שכנתי הגב' ב. הכט תחי'. החברותא הפכה לקבוצת לימוד בהנחייתה של הגב' צ. וישצקי, שלימדה וביארה את השיעור היומי. בהמשך, התבקשתי ע"י הגב' ג. בורגן לשלוח הקלטה של תקציר יומי מהשיעור. התקציר הופץ הלאה, והגיע לבנות השיעור שלי בניהולה המסור ובביתה של הגב' ח. אהרונסון.

בנות השיעור ובראשן הגב' נ. פינטל ביקשו להפיץ את ההקלטה היומית באופן נרחב, ולהזמין כמה שיותר נשים ובנות לקחת חלק. בנקודת הזמן הזו הושקעה חשיבה נוספת וכך נוצרה המבניות הכוללת ציטוט, תמצית רעיון מתוכן הלימוד היומי בתוספת סיפור חסידי, וגולת הכותרת היא: הטיפ היומי - תובנה מעשית יומית לאור התניא.

בהכנת החומרים נעזרתי בספרים: שיעורים בספר התניא - הרב יוסף וינברג, ביאור תניא - הרב עדין אבן ישראל, לומדים תניא - הרב חיים הבר, מספרים תניא - הרב מענדי קרומבי, וכן בחומרים מאתר חב"ד - אור אין סוף.

כך נוסדה קבוצת 'תניא פור יו', ולאחר שהתמלאה במהירות נוסדו עוד ועוד קבוצות כאלה, וכיום מדובר בקהילה המונה כ- 1500 משתתפות.

לאורך הדרך קיבלנו משובים רבים מנשים שונות שהעשירו את הלימוד היומי באופן אישי ואף הפיצו את הלימוד הלאה במעגלים נרחבים, ביניהן נשות חינוך שהשתמשו בחומרים מדי יום ביומו. כמו כן קיבלנו בקשות רבות לקבל את החומר בכתב במייל. כשדיווחנו לרבי על

ההתפתחות, קיבלנו באגרות קודש מענות חוזרים על הוצאת ספר.
אני חשה שמיזם זה, מההקלטות ועד לספר, הינו המשך ישיר למפעלו של סבי ע"ה, הרב מאיר בליז'ינסקי, שהקדיש את חייו ללימוד והפצת תניא ואף מסר נפשו על כך.
התהליך של תמלול ועיבוד ההקלטות לכדי ספר לווה בהשגחה פרטית מופלאה ביותר!
תודתי לכל החברות השותפות בהו"ל של הספר: נ. פינטל, ח. אהרונסון, ח. יוזביץ שללא המסירות שלה לא ניתן היה לשלוח את ההקלטות גם בשנה מעוברת, ב. קעניג, א. וקנין, מ. גינדי, נ. ברנשטיין שביד אמן ליטשה את התובנות לכדי טיפים קולעים. תודתי לכל משתתפות שעור התניא בכפר חב"ד - השותפות הפעילה והעקבית, הלימוד בחיות ובאכפתיות הדדית, גיבשו את הקהילה הקטנה לכדי 'קהילת תניא משפחתית'.
תודתי לגב' מ. קריכלי שעיצבה את הספר במסירות, במקצועיות, בכישרון ובטוב טעם.
תודה לכל השותפות בקהילת מקבלות התניא היומי, אתן נתתן את הכוח להבין את נחיצות העניין ולהמשיך יום יום באתגר.
תודתי גם לקבוצה המיוחדת של לומדות התניא בשיעור בגמזו ובראשן לגב' ט. עטיה, על התובנות בשיעורים שמזניקות את הלימוד לגבהים.
תודה לר' צבי הירש בן וואלקע על תרומתו הנאה להו"ל של הספר.
בנוסף, תודתי מעומק הלב לבעלי הרב שליט"א, שאלמלא תמיכתו ועידודו, נוסף להגהת התוכן שערך, ספר זה לא היה יוצא לאור.

אשמח לקבל הארות והערות שיהיו לתועלת לקראת הוצאת המהדורה הבאה בעז"ה.
ניתן לשלוח לדוא"ל: tanya4u770@gmail.com
יהי רצון שהלימוד יביא לידי פועל, שנעשה ונצליח.
ועל דרך אמרתו של ר' זושא מאניפולי, שעם ספר התניא ילכו ישראל לקראת משיח צדקנו, נאמר ונייחל, שהלימוד ב"תניא for you" יזרו ויביא 'משיח for you', בגאולה האמיתית והשלמה, בקרוב ממש!

ברכה טברדוביץ

כסלו

The word 'כסלו' (Kislev) is centered in a white, stylized font. It is flanked by two symmetrical, white line-art illustrations of leafy branches, resembling laurel or olive branches, which curve upwards and outwards from the text.

הסכמת ר' זוסיא מאניפולי ור' יהודא לייב הכהן והסכמת בני המתבר

"לבאר היטב איך הוא קרוב מאוד בדרך ארוכה וקצרה"

כדורי השלג שהאירו

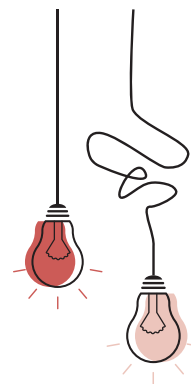
הרבי הצמח צדק סיפר, שהבעל שם טוב חיבב מאוד אור. פעם, בעיצומו של לילה חורפי ומושלג, לא היה לתלמידי הבעל שם טוב מספיק אור בכדי להאיר את בית הכנסת ואמר להם הבעל שם טוב שייקחו מהתקרה נרות קרח וידליקו אותם. הזדרזו התלמידים לעשות כמצוות הבעש"ט ואכן נרות הקרח בערו! אמר על כך הצמח צדק: אצל חסידי ותלמידי הבעל שם טוב אף נרות הקרח בערו והאירו! והוסיף לבאר - הבעל שם טוב הראה איך נרות הקרח המסמלים את ההפך הגמור מאור וחמימות, הם עצמם נהפכים לאור וחום; הם אינם מפסיקים להיות קרח אלא שהקרח עצמו נעשה דבר המאיר.

ספר השיחות ה'ת"ש (מהדורת לה"ק) עמ' קעו)

חיות מתוך אנרגיה פנימית

אדמו"ר הזקן פותח את ה"ליקוטי אמרים" - החלק הראשון של התניא, וקורא לו בשם: 'ספר של בינונים'. הוא מוסיף כי חיבורו "מלוקט מפי ספרים" שמקובל כי הם ספרי המהר"ל והשל"ה הקדוש, "ומפי סופרים" - אלו הבעל שם טוב והרב המגיד. הספר "מיוסד על הפסוק 'כי קרוב אליך הדבר מאוד בפיו ובלבבך לעשותו'". אדמו"ר הזקן מבקש להחדיר בנו שעל לימוד התורה וקיום המצוות להיעשות מתוך חיות ולהט, ויבאר "בדרך ארוכה וקצרה" שהדבר הוא בר השגה ואפילו "קרוב מאוד!" אל לנו להיות 'קרים כקרח', אלא להפוך את הקור לחום ולעבוד את ה' "בפיו ובלבבך לעשותו", מתוך אור וחיות נפשנו שניתן לנו!

.....

כוח ל'אור התניא,
נצשה צבזבותנו בצ'אם,
אתוך תחושת חיות ואור.

לשנה טובה ל'אור
החסידות ודרכי
החסידות תכתבו
ותחתאו!

הקדמת המלקט

"ואלו ואלו דברי אלוקים חיים לשון רבים על שם מקור החיים לנשמות ישראל הנחלקות דרך כלל לשלשה קוין ימין ושמאל ואמצע שהם חסד וגבורה וכוו"

בזכות מה כתב אדמו"ר הצמח צדק הרבה מאמרים!?

הרבי הצמח צדק חיבב ביותר את בנו הרבי המהר"ש שהיה נכנס אל חדרו הקדוש מידי יום ולפעמים גם כמה פעמים ביום. פעם, בעודו ילד, נכנס הרבי המהר"ש אל אביו בשעת לילה מאוחרת לאחר סיום ליל 'יחידות' ארוך לחסידים, ובמהלך שיחתם, התלונן הרבי הצמח צדק בפני בנו על ביטול זמנו היקר בשל קבלת החסידים ל'יחידות' ואמר: מה רוצים ממני? הרי יכול אני ללמוד במשך זמן זה! הילד לא ענה מאומה, ופנה אל עבר הארון בו היו מונחים כתבי החסידות של אביו, ארון שהיה ללא דלתות ומכוסה בוילון. כשעמד על ידו, הסיט הילד את הווילון והתחיל לספור את הכרכים של ספרי החסידות שהיו מונחים באחת מעמודותיו ומנה יותר משלושים כרכים. בסיימו, פנה אל אביו ושאל: אבא, היית כותב כל כך הרבה מאמרים גם לולא היית מקבל אנשים ליחידות? הגיב הרבי: אכן, אתה צודק...

(תורת מנחם התוועדות, כרך ל"ב עמ' 44)

מה מעלת לימוד התניא בכל יום?

בהקדמת המלקט כותב אדמו"ר הזקן שספר התניא איננו כשאר הספרים, שכן הוא נובע כולו מהניסיון בשטח, מאלפי האנשים שבאו וגילו את צפונות ליבם ולבטיהם בפניי. אדמו"ר הזקן שזיהה את השאלות המטרידות את הבאים להיוועץ עמו, כתב את פתרון בספר התניא, כך שהלומד בו, ימצא את פתרון ספקותיו כאילו נכנס ל'יחידות' אצל אדמו"ר הזקן.

אדמו"ר הזקן מכיר את רצונם של רבים דווקא ביחידות, משום שאינה דומה שמיעה לראייה ומשום שאפילו בספרי הקודש קשה למצוא איפה אני נמצא שם, שהרי כל אחד שונה מרעהו, יש מי שהוא מקו הימין והחסד, יש מי שהוא מצד השמאל והגבורה, ויש מי שהוא מקו האמצעי - התפארת, בכל אופן בהקדמתו משיב אדמו"ר הזקן על הטענה הזו, שהוא פונה אל מי שהיה הדיבור של חיבה מצוי ביניהם, ומכיוון שיש היכרות מוקדמת, הוא בעצם התאים את התוכן לצרכיו, הן של החסיד בעל הנטייה לחסד והן לזה הנוטה לגבורה.

כמו"כ, במקום קושי, ממליץ אדמו"ר הזקן להיוועץ בגדולים ומבינים, על מנת שיעזרו למצוא את העצה הנכונה.

ואף שככלות הכל - "אינה דומה שמיעה לראייה", מכל מקום אין אפשרות להמשיך ב'יחידות' פנים אל פנים (מחמת ש"אין הזמן גרמא"). מכל מקום הלומד את התניא יחוש שנמצא ביחידות עם האדמו"ר הזקן כפי שהוא מתגלה אצל הרבי.

נכיר בכך של אדם נכרא אחרת: האחד אקו החסד, השני קו גבורה, והשלישי - תפארת; וכבר לא אדם באשר הוא.

עשה ונצליח!

הקדמת המלקט

"על כן רשמתי כל התשובות על כל השאלות... וכונן
יהיה לבו בטוח בה' גומר בעדינו"

איך אממש את תפקידי?

התמים בערל יוניק נכנס לרבי ליחידות בשנת תש"י (עוד לפני קבלת הנשיאות) והתלונן על מצבו הרוחני. אמר לו הרבי: יש הרבה בחורים שחושבים יותר מדי על עצמם במקום לחשוב איך לעזור ליהודי אחר. וכוונתי לפועל, המש"ך הרבי, ברגע שעולה לך מחשבה של מרה שחורה, מחשבה של עצבות, תזכיר לעצמך שתפקידך הוא לעזור ליהודי אחר, וכדי לעזור ליהודי אחר עליך להיות בשמחה, וממילא תהיה בשמחה תמיד! והרבי המשיך: הרי ידועים דברי אדמו"ר הזקן שכאשר משמחים יהודי אחר, אזי המוח והלב של המסייע "נעשים זכים אלף פעמים ככה" - לא כגוזמה אלא אלף פעמים ממש! כלומר, כשתעזור ליהודי אחר תתעלה פי אלף מהדרגה אליה היית יכול להגיע כשאתה עסוק רק בעצמך, וממילא יהיה לך קל יותר להתמודד עם ההתמודדויות הרוחניות שלך. וכמו שכתוב בחסידות שכאשר האדם מתבטל לגמרי ומוותר על עצמו, אזי כל העניינים נראים אחרת ונעלים הרבה יותר לעומת זה שמונח בעצמו.

(פרשיות עם הרבי, ספר במדבר, עמ' 212)

לימוד התניא

הרי הוא כיחידות

כשאתה לומד תניא אתה לומד שלא להיות מונח בעצמך. אתה נכנס ליחידות לרבי, כמו שכתוב בהקדמה של התניא שספר התניא מיועד לכל "יודעיי ומכיריי", דהיינו שלימוד התניא הוא במקום יחידות, שבזה נתן אדמו"ר הזקן את הכוח, את האפשרות וגם פעל - שכל אחד ואחד שלומד את ספר התניא, נעשה מיועדיו ומכיריו! כך שגם אם מצד עצמו הוא בדרגה של "בחשיכה התהלכו", וממילא הוא אינו יכול להוציא את האור כי טוב הגנוז בספרי היראה האחרים, פועל עליו לימוד התניא באופן של ראייה. אדמו"ר הזקן מאיר ומראה לו את דרך האמת, דרך שהיא גם ברורה ומאירה, כיצד "קרוב אליך הדבר מאוד בפ"ך ובלבבך לעשותו", כך שלימוד התניא הוא אכן דומה ליחידות עם אדמו"ר הזקן.

אדמו"ר הזקן אומר:
"ללימוד התניא ימצא לך
אדם ארמוץ לנפשו וצנה
נכונה ללך דבר הקשה
עליו בצורת השם"
שפא, ונצליח!

"ואם כן על כרחך הבינוני אין בו אפילו עוון ביטול תורה"

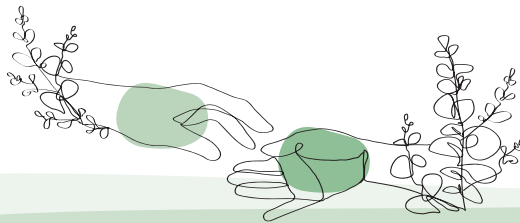
מה חשב על עצמו ר' הלל מפאריטש?

מסופר על החסיד ר' הלל מפאריטש שהוא והחברותא שלו נהגו בכל שבוע בעת קבלת השבת להתעטף בטלית וללמוד מתוך התמסרות ודבקות. פעם התבטא רבי הלל על אותה התקופה ואמר: "שנינו חשבנו באמת ובתמים שאנו צדיקים גמורים, עד שהגיע לידינו ספר התניא והתחוויר לנו שאפילו לדרגת הבינוני לא הגענו... הסרנו את הטליתות ופתחנו את הדלת הסגורה". כשאתה יודע ומכיר את המהות של עצמך אתה פותח צוהר למקור הפנימי.

(בית רבי, כרך ב' פרק ח')

שני רבדים - חיצונית ופנימית

בעל התניא מתייחס לשלוש שאלות מרכזיות בחיינו: מי אני במובן הפנימי? מה העניין של השמחה במילוי התפקיד? ומהי משמעות החיים? אדמו"ר הזקן פותח במילה: "תניא" שפירושה: "למדנו", כמו גם מלשון ה"איתן שבנפש". לימוד התניא מגלה את המקום הפנימי, זה שבכוחו לבטל את הקליפה הקשה הנמצאת אצל לומדי התורה, אשר גם היא מכונה: תניא. לאחר שאדמו"ר הזקן מציג רצף של קושיות אודות משמעות השבועה שמשביעים את האדם קודם ירידתו לעולם "היה בעיניך כרשע", כמו גם כיצד יתכן שרבה אמר על עצמו שהוא בינוני, מהי המשמעות המושגים - 'צדיק', 'רשע' ו'בינוני' ועוד, הוא מגיע למסקנה שהבינוני הוא רחוק מ"בינוניות" מצויה והינו שלם במעשה דבור ומחשבה, עד שאין בו אפילו עוון ביטול תורה. הכינוי איננו מתייחס לרובד החיצוני של ההתנהגות והמעשה, אלא לרובד הפנימי באישיות של האדם.

ניתן לשפוט אדם בשני אופנים - חיצוני ופנימי.
השיפוט החיצוני בוחן את האדם באישור האצ"ש,
ואילו השיפוט הפנימי מבקש לעלות את אישיותו.
נדרשים לרובד הפנימי כדי לענות את האדם באופן האצ"ש ביותר.
שנצעה ונצליח!

פרק א'

"דלכל איש ישראל אחד צדיק ואחד רשע יש שתי נשמות, דכתיב - "ונשמות אני עשיתי" שהן שתי נפשות; נפש אחת מצד הקליפה וסטרא אחרא והיא המתלבשת בדם האדם להחיות הגוף..."

זה לא משחק, יש כאן נפש אלוקית ונפש בהמית

מסופר שכאשר המשפיע ר' זלמן משה היצחקי הגיע לישיבה באוטווצק, הוא אמר 'לחיים' על יין שרוף (משקה חריף), ובמשך זמן ארוך הוא התעטף בשתיקה ולא אמר דבר. רק משעברה כחצי שעה הוא הפר את שתיקתו וצעק: "זה לא משחק, יש כאן נפש אלוקית ונפש בהמית!" וכך, במשך כל הלילה דפק ר' זלמן משה על השולחן וחזר שוב ושוב על התובנה שהאירה בו: רבותי, זה לא משחק יש כאן נפש אלוקית ונפש בהמית!

(מספרים תניא, עמ' 22)

מה מייחד את היהודי?!

גם כשהחסיד עושה טובה לרעהו, עליו לבדוק מה מהות החסד שעושה. הוא יכול לעשות חסד מתוך מסירות נפש רק משום שזו מצוות השם - כוונה זו מקורה בנפש האלוקית. הוא יכול לעשות טובה לאחר כמשהו טבעי, מצד זה שנעים וטוב לו להיות מהנותנים, כוונה זו מקורה מהנפש הבהמית שמקליפת נוגה. ואם הוא עושה טובה בשל אינטרסים של כבוד ותהילה, מתוך רצון לזכות להוקרה ולתרועת ניצחון, אזי הוא מוריד את החסד לג' קליפות הטמאות.

נתת כל בוקר באמירת:
 "אלא עשני גוי."
 זכינו - הקב"ה נטע בנו נשמה אלוקית
 נעשה ונצליח.

פרק ב'

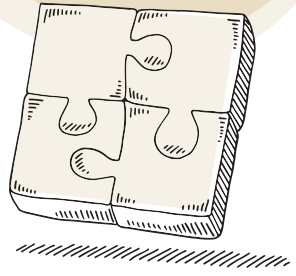
"ונפש השנית בישראל היא חלק אלוקה ממעל ממש"

כך אני מרגיש את צערה

מסופר על נערה צעירה שסבלה מקשיים רגשיים חמורים בשנות העשרים לחייה: מרד נעורים, בעיות בתחום הדת, קשיים עם המשפחה והכל ברמה חמורה. הנערה שביקשה למצוא אוזן קשבת לשתף בקשייה ובלבטיה, כתבה לרבי מפעם לפעם והרבי גילה רצון רב לסייע לה להתמודד עם מצבה. באחת הפעמים היא כתבה לרבי מכתב ארוך בו פרשה את לבטיה וגוללה את כל התמודדויות חייה, ובמכתב המענה כתב לה הרבי: "אני חש את כאבה". שאלה הנערה: הייתכן? כיצד זה יחוש הרבי כאב של אחר כאילו היה כאבו? ענה לה הרבי: כמו שאמא חשה את הכאב של בנה הפעוט בעת שיוצאות לו שיניים כך אני מרגיש את צערה.

(פרשיות עם הרבי, ספר ויקרא, עמ' 165)

יהודי אלף פגם אינו
 בודד! הוא חלק אלוקה
 ממעל ממש, חלק מכלל
 הדורות, חלק מדור
 ההווה בהיותו קשור
 לראש בני ישראל, וחלק
 מדור הצעיר!
 שנזכור ונצליח!

נשמת היהודי היא חלק? ממה?

המילה חלק מהווה מילה מנחה לפרקנו. ניתן לראות איך יהודי הוא חלק מהכל, אף פעם לא לבד. מתחיל בעניין שכל יהודי הוא חלק אלוקה ממעל ממש, כן, לא כגוזמה או מליצה בלבד, אלא חלק באופן ממשי! אחר כך, אנחנו גם חלק מהאומה כולה מאז היותנו לעם, כאשר הדור הראשון הוא כמו ראש לגבי הדור שלנו הנקרא - דור דעקבי משיח. כמו כן אנחנו רק חלק מהאומה של עכשיו - מנשמות ישראל כולן; יש נשמות שהן בבחינת ראש, אלה הן - "ראשי בני ישראל", ויש נשמות המקבילות במדרגתן לשאר האיברים, וכל הנשמות מחוברות לראש, כמשל הבן הקשור למוח האב. גם "הפושעים והמורדים" קשורים אל הראש ומקבלים יניקתם מבחינת אחוריים, שכן כאמור - כל הנשמות קשורות אל הראש! ומסיים אדמו"ר הזקן את הפרק בכך שאנחנו חלק גם מדור העתיד, כי על ידי שההורים מקדשים את עצמם, הם ממשיכים לבוש קדוש לנשמת בנם.

פרק ב'

"מעשר בחינות כנגד עשר ספירות עליונות שנשתלשלו מהן הנחלקות לשתיים שהן שלוש 'אמות' ושבע 'כפולות'... וכך בנפש האדם שנחלקת לשתיים שכל ומידות"

עבוד על עצמך וזה ישפיע גם עליה

הוא הגיע לצמח צדק וטען שהוא רוצה לגרש את אשתו משום שהיא מונעת ממנו לתת צדקה כרצונו. אמר לו הרבי כך: ידוע שהאיש הוא 'ל' - חוכמה, והאישה היא ה' - בינה, וכשהם מתאחדים הרי זה שם הוי' - "שכינה ביניהם". ההבדל בין 'ל' לה' הוא, ש'ל' זה הצמצום וה' זו ההתפשטות; מה שאצלך נמצא בצמצום אצל אשתך הוא בהתפשטות. על כן, עבוד על עצמך ובוודאי זה ישפיע גם עליה.

(שמועות וסיפורים, כרך א' (תש"נ) עמ' 54)

עשר הכוחות שבי

עשר הכוחות של הנפש האלוקית נגזרים מעשר הספירות העליונות המחולקות לשתיים: שכל ומידות. בשכל נמצאות החוכמה, הבינה והדעת, כאשר החוכמה משולה לאב והבינה לאם, והן "מולידות" ויוצרות את האהבה והיראה ושאר המידות.

.....

פרק ג'

"והדעת... והוא לשון התקשרות והתחברות, שמקשר דעתו בקשר אמיץ וחזק מאד ויתקע מחשבתו בחוזק בגדולת אין סוף ברוך הוא... והוא כולל חסד וגבורה פירוש אהבה וענפיה ויראה וענפיה"

זה אבא שלו

איכר פשוט שלא ידע קרוא וכתוב, רגיל היה להיעזר במלמד של ילדיו לקריאת מכתבים. באחת הפעמים בהן הגיע מכתב, התחיל המלמד לקרוא בקול את הכתוב, והתברר שתוכן המכתב הוא שאביו של האיכר נפטר. הבשורה הקשה נחתה על האיכר כרעם ביום בהיר וכשהמלמד קרא זאת, נפל האיכר מתעלף.

נשאלת השאלה - מדוע האיכר הוא שהתעלף, ולא המלמד שקרא את המכתב? והתשובה הפשוטה היא: כי זה אבא שלו!

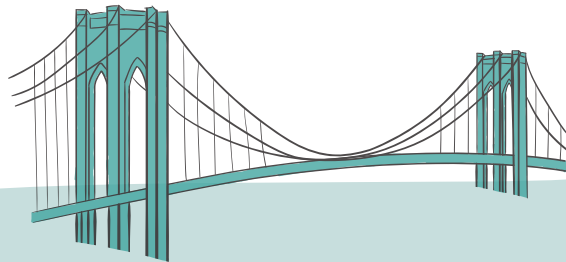
(תורת מנחם התוועדיות, כרך מ"ב עמ' 164)

גשר בין המח ללב

התבוננות מהווה את הגשר בין המח ללב. כאשר מתבוננים בכוח החכמה והבינה בגדולת אין סוף ברוך הוא, איך הוא מחיה כל פרט בעולמו ומהווה את כל העולמות, ומבינים ש"לגדולתו אין חקר" והיא הרבה מעבר למציאות העולמות, זה מעורר בתוכנו יראת הרוממות מגדולתו יתברך וכן צימאון ואהבה רבה אליו.

מתי זה קורה? רק כאשר משתפים את כוח הדעת.

הדעת - היא ההתבוננות בעין השכל כמו בתוך ציור, שאתה כולך נתון בתוך העניין, מתחבר, מתרגש. ההתבוננות מעוררת בנו את הידיעה וההרגשה שהקב"ה הוא האבא שלנו!

הדעת היא האפתח לרגשות - הגשר האחר בין המח ללב.

היא האביאה אהבה ויראה.

חנוכה שמח!